

1867-08-04

AFSENDER

P.C. Skovgaard

MODTAGER

Georgia Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Læsevejledning:

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2 og 3

Afsendersted:

Himmelbjerget, Silkeborg

Modtagersted:

København, Rosenvænget

Omtalte personer:

H.C. Aggersborg

Elisabeth Dorothea Aggersborg, født

Bræmer

Meta Boisen

N. F. S. Grundtvig

Anne Irgens

Elise Stampe

Omtalte steder:

Himmelbjerget

Arkivplacering:

Mappe 6 nr. 09

DOKUMENTINDHOLD

P.C. Skovgaard spørger til hvordan det går i hjemmet i København. Han fortæller om sine daglige ture op på Himmelbjerget, han har f. eks. mødt nogle syngende studenter, som synger for Slesvigerne, og en gruppe unge kunstnere. Han spørger ind til Meta Boisen og hvordan det går hendes far N. F. S. Grundtvig.

TRANSSKRPTION

Himmelbjerget - Søndag Aften 4 Aug 1867.

Du kjære G! altsaa er Du nu igjen er i vort eget gode Hjem, og jeg haaber Du har det godt igjen, og at I Alle har det godt. Jeg fik en flov Fornemmelse over at I saa hurtig maatte fortrække, jeg troede I skulle være sammen med Høyen, men saadan er det nu engang. Tak for Dit Brev min kjære G: jeg længes efter et nyt at høre om Du virkelig er rask. Jeg har det godt, Dagen efter at jeg skrev til Dig sidst begyndte jeg at male, altsaa i Onsdags, jeg staaer op om Morgenens omtrent Kl: 7. drikker saa Kaffe og gaar saa ud at male, Kl: 1 kommer jeg hjem og spiser saa til Middag, saa er jeg saa træt af at slæbe Malerkassen op ad Bjerget at jeg maa hvile nogle Timer inden jeg kan gaa ud igjen om Eftermiddagen, alle mine Partier tager jeg nemlig ved Foden af Bjerget, jeg begriber ikke hvorledes Onkel fik Lise og Ane herop ifjor (hils Dem fra mig, og meddel dem af mine Breve hvad Du synes, jeg gik just og tænkte paa at skrive et Brev til Onkel, men nu faaer Du alt hvad jeg

●2●

kan faae Tid til, jeg arbejder skrappt mens jeg har Veir kan bruge, det er den bedste Maade jeg kan samle Kræfter paa, det er især aandelig jeg trænger til men jeg faaer paa engang af begge Slags, men Reisen kommer til at koste noget mere end jeg havde troet. Et Studium har jeg færdig, og 4 andre har jeg igang er det ikke ganske godt paa 5 Dage; ja nu begynder Tankerne at staae stille, jeg vil derfor gaa iseng, God Nat! Du kjære. Det er nok ogsaa akkurat Din Sengetid thi Kl: mangler 10 Min: i 10. derfor: i Jesu Navn, God Nat: –

God Morgen igjen min [Overstreget:min] kjære G! jeg sov længe imorges thi jeg var træt, denne Formiddag passer Veiret mig ikke derfor kan jeg fortsætte dette og faae det afsted med Dampskibet. Jeg har været min sædvanlige Morgentour ud paa Kollen, for at [?beskuede] Horisonten, det er ogsaa min sidste Tour hver Aften, har Du været paa Himmelbjerget? Her er stille denne Formiddag, det er første Gang siden jeg kom her at her ikke har været liggende Gjæster, her har været adskillige Bekjendte og mange Bekjendtskaber har jeg gjort, hvoraf jeg alt har glemt mange igjen.

Forleden

●3●

Dag og Nat var for en halv Snes Studentersangere som drager omkring i Landet og synger til Fordel for Slesvigerne, om Aftenen kom En af dem hen til mig og indbød mig til at drikke et Glas Punch med dem, der blev sunget noget, ikke videre glimrende, og talte næsten lutter Vrøvl og raabt Hurra for mig o.s.v men jeg syntes ikke om Tonen imellem dem, og næste Morgen havde jeg, just ikke Hovedpine, [Overstreget:som] men ingen Duelighed til mit Arbeide; mere morede det mig at komme her imellem de unge Kunstnere, de ere saa ærbødige og undseelige over deres Arbeider og det virkede igjen paa deres Omgivelser, saa jeg ligesom blev skrevet op til en større størrelse end jeg er vandt til at indtage; den Fornøielse er ellers saa ringe saa jeg ikke kan begribe at nogen dygtig Mand kan trylle derefter endsige gjøre sig til Nar for Sligt, jeg finder der er en flov Bismag derved. – Det hedder sig at der vil komme en hel del Grundtvigianere i Eftermiddag, jeg er nysgerrig efter at vide hvorledes det hænger sammen, jeg kan desværre aldrig være fri for endel Mistanke til, eller Ængstelighed for de kjære Mennesker, ja er Veiret nogenlunde saa gaaer jeg ud at male. Ja Du kjære G. det glædede mig at læse hvad Du

●4●

skrev om Elise hvorledes hun fandt sig tilrette i sin Christendom, ja kan man først finde sig tilrette i sin Christendom saa kan man ogsaa finde sig tilrette i [Overstreget: mellem] Verden og imellem Menneskene. Fortæl mig hvad Du kan om Ungerne jeg længes jo svært ogsaa efter dem, de kunne da gjerne skrive mig til men det gider de vel ikke at gjøre. Jeg længes ogsaa at vide hvorledes alt stod til i Hjemmet hvad Din Hjemkomst kom Meta? og er hun der endnu? o.s.v. jeg har drømt om dem Gamle, og tænkt saa meget paa ham, og længtes efter ham, det er vel ved at læse hans deilige Psalmer skulle Vorherre lade ham komme tilbage til os? – Jeg har troet eller haabet at det vilde skee, nu troer jeg det ikke, for vi skal hænge os ved Herren og ham alene, vi skal ikke alene [troe] [Overstreget:?] men vi skal føle at han forlader os ikke – Nu min kjære G. vi skal rigtignok længes saa meget som muligt efter hinanden, men sundt saa vi rolig fuldfører vor Gjerning, det vil sige at jeg rolig bliver og bruger den Tid jeg har – Med Hilsen til Alle!!
Din Mand

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 6 Nr 9

[illegible]

kan jeg. Tid til, jeg anbræder, skønt min
jeg for Alene jeg kan bringe, Al er den
bedste. Men jeg kan jante skæftes gaa,
Al er især aandelige, jeg bræger til min jeg
jante gaa ungdom af Børn. Men, min
Liden kommer til et bestemt udsagn
med jeg jante brode. Et Skidium for jeg
færdig og 4 andre for jeg gaa og Al ikke gaaft
gælt gaa 5 Dage i jant min begjæret Tandem
et flers stille, jeg vil skæftes gaa især, god.
Ned! Du Ejere. Al er nok især skæftes den
Børn. til Al: min 10 Min: i 10. skæftes i
jante Børn, god Ned. — God Børn især min
min Børn g: i jant lang. min 10 Min: i 10. skæftes i
den Liden gæftes skæftes min Al skæftes
den jeg jante Al og gaa Al skæftes min Børn,
jante. Jeg for min min skæftes Børn
til gaa Børn, for et bestemt jante, Al
er nok min Børn gæftes Al, for den min gæftes
jante Børn: — for er stille den Liden, Al
er jante gæftes jeg den for et for Al for min
Liden gæftes, for for min skæftes Børn
og min. Børn Børn for jeg jante, for
et jeg Al for gæftes min gæftes, for den

Den og Al er for min jante. Den skæftes Børn
for den min bring: i Børn og jante til Al
for Børn, min skæftes den for et den
for til min og ind Børn til et skæftes i
jante Børn min den, der Børn jante min
Al min gæftes, og Al min Liden Al
og Al jante for min Al min jeg jante Al
min Børn min den, og min Børn
jante jeg, jante Al jante min min min
Børn til min Børn: — min min min
et Børn for min Al min Børn, Al
er for Børn og min min min Al
og Al min min gæftes Børn, for jeg
jante Børn skæftes og til min min min
jante er min til et min: i den min Al er den
for min for jeg Al den Børn et min
jante Børn den Børn skæftes min gæftes
jante til Al for Børn, jeg jante Al er min
Børn den — Det jante jeg et Al den
er jante Al jante min i Børn, jeg er
min jante Al et min jante Al jante min
jante den min Al min for for Al Al
til, Al Al jante for Al Børn min, ja
er Al min min for gæftes jeg ind et min.
for den gæftes Al jante min Al jante den